

6. szám.

Ára 22 fillér.

1933. február 9.

Éjnyel bejő!

Merjeleni minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3. szám.

ELFIZETÉSI ÁR:

Egész évre K 2.40
Félévre " 1.20
Egyedévre " .60

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban

Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3. szám

Vágyak.

A karsu: A fene egye meg, ha nekem olyan prémem lehetne!

A kővér: Oh, grand dieu, ha én olyan karsu lehetnék!

Száguldó Tasziló automobilozásai.

A héten senkit sem büntettek meg gyors száguldozásért és elgázolásért. Ne higgye azért senki, hogy az automobilozás szünetel. Ennek csak az az oka, hogy a gyalogosok óvatosabbak a rongyos életükre.

A tél erősen tartja magát. Én semmi-féle hidegtől nem félek. Az én benzinem nem fagy be. Az én érzelmeim nem hűlnek ki.

Arabellám végre megjött Abbáziából. Gyönyörűen gömbölyűek lettek az idomai! Ennek is csak én iszom meg a levét. A ruhái szűkek — tehát csináltathatok neki újakat.

A ködöt én nagyon szeretem — de szeretik az asszonyok is.

Az operába szívesen eljárom. A balet-tért lelkesültek legjobban. Arabellám már gyanakodni kezd, hogy az automobilomat nem csak az ő kedviért tartogatom.

A hölgyvilággal nem annyira jó lábon, mint jó kerekeken kell állni.

A benzinnek, a villanynek sok oly érdekes dolgot köszönhetek, amit gőzerővel elérni oly könnyen nem lehet.

Sok ember csak otthon érzi jól magát. Én nekem az automobilom, több boldogságot, örömet és élvezetet szerzett mint akármilyen otthon.

Taszi! Te nagyon sokat jársz a jégre! Csipkegett a kaszinóba kis a Tibi gróf.
— Barátom, tudod jól hogy én mindig lelkesültem a sikamlós dolgokért!

Az asszonyok minap sokat emlegettek egy társaságban! Hízeltgett Rosenzweig barátom.

— Reményilem, csak nem szidtak?
— De igen!
— Azok bizonyosan vagy öregek, vagy egy cseppet sem voltak szép asszonyok!

— A nizzai bálba nem mégy el? Kérdezte Csoszogi barátom.
— Persze, hová gondolsz, hogy a feleségem megtáncoltasson!

Szemrehányás.

— Édesem, bebiztosítottam ma az életemet.

— Óh, te önző, mindig csak magadra gondolsz!

Ijju Papanek Dani

setei, kalandjai, bolondságai és csínytevésai.

Ha a zigaz megvallani kell, akkor in minden habozás nélkül azt irsz ide, hogy e za zigazgató, e za Lenge Tihamir, aki a Zelso Vandor Szintarsulatnak a fe-feigazgatója megleani cseresnyis vagy, nekem tetszett. A za imponáló fellipised, amelylyel eleállottal izs egy idegen urral — mar mint velem — viselkedtil, határozottan finom volt. In mig

soha a zületben nem latt. I egy e'lekele u aki hozzam bekopogtatsz, aki magad bemutatod, aki a zasztalomhoz ilsz izs aki mir nix, mir dix a zenyim szalonna izs kenyir behabzolsz. Minekutana pedig nekem e za zur tetszett, hosszasan megnizted izs eremmel pihentetted rajta a szemedet, ha abba mindjárt a szivarfust bele izs fujtal, hogy attol könybe labadoztal. Izs amint ott ittil szemtol-szembe vele, meg is nizted, mig pedig ugy, hogy róla fotografia r'adni tudsz. Az zorra nagy izs hegyes volt. A zalla keskeny. A szeme olyan kik, mint annak a zembernek a zorra, aki hidegrul jen be. A haja pedig hasonlította a zoroszeleany sarga seinyihez. In azt hisz, hogy egy ilyen mivisz ember, aki kiralyokat is adsz, minden helgynek kipes vagy a zivi szivibe, hogy magadat belopjal izs ott szeletem tamasszal. Izs azt is hisz mig, hogy ha egy helgy a zivi szelemed megnyerni cseresnyis vagy, minden massal megeligidve is lehet.

Ezek elerebocsatasa utan is nagy ilvezettel niztil a zi szemedbe, meg a pofadba, amiről a szerek mar nagyon is kialltal, mert bizonyos, hogy tiz nap nem borotvalkoztal. Izs amint i benne gyenyerkedtil, arra gonboltal, hogy vajjon nem-e okos lett volna,

ha in is be'lsz a miviszek kezi izs olyan illetet ilsz, mint ezek, akiket a zegisz vilag imad izs akiknek szavalatara a tenyeredet mindenki eszeveri.

Amig pedig i arra kiszult, hogy nekem egyetmas elbeszélés izs amig in erre is, meg arra is gombulkoztal, kívülről megint larma hallatszottal, majd pedig kopogas amely a zajtótól hangzott. Mielőtt felelni is kipes lett volna, a zajtó mar kinyilt izs azon egy nei fej kukucskalt be. E za nei fej amint meglattad, hogy Lenge Tihamir a zasztalnál velem szemben ilsz, igen finoman sikoltottal, izs azt kirdezted, hogy beliphet-e. A fe-feigazgató, aki azt a nei fejet me'attal, hirtelen felugrottal, a zajtohoz rohantál, izs a helgynek, aki beliptil a karódat nyugtattal, de olyan elegansan, hogy in elragadtatva irezted magad. A kevetkező percben a fe-feigazgató a damaddal egyutt elere, egészen in hozzam jettil izs üllepilyesen meggerbitetted magad. A helgyszintin pukedli csaptal, m re in nyomban fölalltal, mert egy ilyen szep helgy lattara a felállásnak a férfijuhoknak mindig kell, hogy bekevetkezzil.

— Iz most — szólt a zigazgató — engedjed meg nekem szives és dinstelt haziur izs miviszetbarat, hogy a zenyim feleséged bemutatassal. E nagysaga — tette hozza — a tarsulatnak else naivaja, akinél nagyobb miveszno meg e za vilag meg nem szülni tudta. Ha ő fellip, az mindig nagy dicsőség a miviszetre; a kezensig pedig erjengni kezdesz.

A helgy ismet pukedli csináltal izs a zivi kis kezét a zenyim tenyeredbe tettil, mizeben azt gyengiden megszorítottal, amitől neked egyszerre olyan melege letttil, hogy na. Ezenkivül még mosolyogta is rad, megmutatva a zivi kis fehér fogad, amelyhez hasonlót sohasem nem lattal.

A zigazgató, aki tovább is szivaroztal, üllepilyesen a zivi feleséged felé fordult izs így szoltal neki:

— Iz ha szabad kirdezned tisztelt nagysadtól, reggeliztil-e mar?

— Nem. Nem — mondta a zangyal
 izz hozzá tette, hogy nagyon ikes meg vagy.
 E nyilatkozat után Lenge Thamer ram
 nisztil izz azt mondta a művisznőnek, hogy
 Papanek ur tudni fogja, hogy ilyen helyzet-
 ben a zivi ketelessig miből al'sz.

Ijedelem.

— Mitől ijedt meg annyira?
 — Láttam a maga arcát a tükörben,
 de első pillanatra azt hittem, hogy az én
 arcom!

■ békebonító.

— Nem így szokták elképze'ni, de épen
 ilyen szokott lenni.

Veszedelem.

— Túl van már Károly a veszedelmen?
 — Már nem nagyon beteg, de nem
 lesz túl a veszedelmen, amíg az a csinos
 ápolónő sűrűg-forog körülötte.

Fájdalom.

— Elmenjünk ma a vigszínházba?
 — Nem, mert abban sok eljegyzés
 fordul elő s megfájdulna a leányunk szive.

Schönaich monológja.

Furcsa egy szerzet ez a magyar!
 Azért támad nekem, hogy nem tudok
 magyarul, pedig hiszen németül is gyö-
 nyörűen megértette tőlem, hogy a mil-
 liókat s a tisztí fizetést — muszáj meg-
 adni...

A folyó ügyek.

Wekerle a királynál folyó ügyek-
 ről referált. T. i. A delegációban a had-
 ügyi kormányhoz simán befolyó mil-
 liókról.

Tettenérés.

— Jean, meg vagyok döbbenve!
— Én is méltóságos asszony, azt hittem, senki sincsen itthon!

Kárpótlás.

— A szakácsnő elrontotta a tésztát...
Egy édes csókoeska, ugy-e, kárpótolni fog, férjcském?
— Nem bánom, hát küld be azt a szakácsnőt!

Módosított klasszikusok.

Vitézek, mi lehet
E széles föld felett,
Szebb dolog a végeknél?
Szól az öreg honvéd,
Es egy szivarveget,
Bajtársától kérve-kér.

Ott, ahol én nevelkedtem,
A Sámpanyer csak úgy folyt.
Hányszor ott nem reggeledtem,
Éltem akkor boldog volt.
A „cákkellner“ nem susoga,
Minden pincér fülel vala,
Meggzűnt minden zizegés,
Ha eljött a — fizetés!

Nincs a teremtésben vesztes csak én,
Szóla Bánk-bán s gyorsan a löversenvre
mén!

Gergely Rezső.

Hírnév átka.

— Bizony nem jó, ha az ember egyetlen fiú!

— Miért nem?

— Az apám mindenféle csodadolgot híresztel feőlem és ha aztán vendégek jönnek és nem tudom mindazt megcsinálni, amit mondott rólam, hát kikapok.

Kávéházban.

— Mit csinál egy kongói törzsfőnök, ha a barátja megrősül?

— Előszőr is gratulál, aztán megpumpolja őt!

— Ugy, mint te engem!

— Halljuk a rozzant kinviccet, mit csinál?

— Átadja szerencsenkivánatait!

— Hát a Dreher tata mit csinál, ha a feje fáj?

— Ordít!

— De mit tesz ellene, te tinó?

— Megfizeti a koro... azaz nyögdi ki, mit csinál?

— Hideg sörögetést rak a fejére!

— Rakjanak neked, me' eget a fejedre!

— Mit csinál egy táncmester, ha haragszik?

— Összeveri a bokáját!

— Nággyon jau! Hát egy lájdinand mit csinál?

— Vonit!

— Nem te tulok! Az összeveri a bakáját!

— Füstöljek meg a sonkáidat!

A szó szoros értelmében.

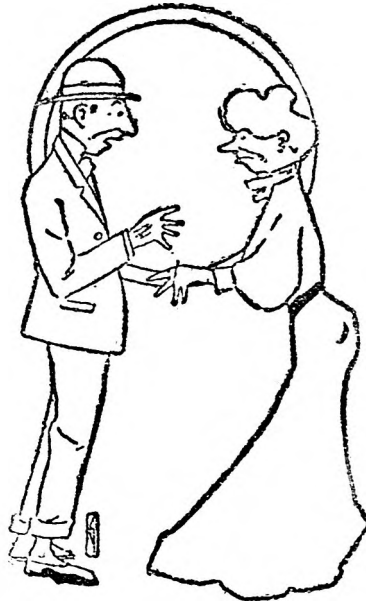
Akárhogy mint volt is, de az bizonyos, hogy annak a szerencsétlen Papp Eleknének az öngyilkossága a piarista pap szobájában a szó-szoros értelmében vett igazi — paptragédia.

Sajnos.

— A világ csak színház.

— Sajnos, itt sem várjuk be a végét.

Fentartja.

— Esküvőnk előtt azt mondtad, hogy nem hiszed, hogy van még egy olyan nő, mint amilyen én vagyok.

— Óh, még most is azt hiszem!

Nem tehet róla.

— Bandi miért állsz te hátrább?

— Azt tetszett mondani, hogy a cipőnk épen a vonalnál legyen, rajtam pedig a papám cipője van...

Divat.

Krizantémum ruha. Tessék csináltatni.

Delegáció után.

A delegátusok már megadtak mindent. Minden megvan hát, csak talán a becsület... Ejh, de hiszen az a — legkevesebb!

Nem tehet róla.

A 48-as delegátus megtette a kötelességét. Amit adott, elvei főntartásával tette, de hát tehet róla, ha a közös kormány meg nem csak az elveit, de a követeléseit is — főntartotta?

Új delegációs közmondás.

Verba volant, pecunia manet...

Folitikai sziporkák.

A kórházi orvosok sztrájkjal fenyegetőznek. Talán hagyni kéne őket, mert ezen a rossz télen úgyis igen nagy a — halálozás.

*

Különben méltányos, hogy egyszer már az orvosok bajait is — orvosolják.

*

Kár volt a delegációban meg nem kérdezni a hadügyminisztert, hogy a tisztek is sztrájkolnának-e, ha nem kapnak meg a fizetésemelést. Sőt még jobb lett volna kipróbálni a szegény „éhező“ tisztikart.

*

Tudja az ég, de mi azt hisszük, hogy inkább a szomjúozó, mint az éhező tiszteknek kell az a fizetésemelés!

*

Am a függetlenségi delegátusok a szavuknak álltak. Még sem adják meg a fizetésemelést, ha megadják is T. i. csak az embereknek adják meg és nem az intézménynek. A tisztik így persze le vannak sújtva és nevetnek, pardon sírnak a — marjukba...

Mintha...

Mintha az a Kovács piarista igazgató még se egészen jól kovácsolta volna a — szerencséjét....

Betűrejtvény.

(Meglejtési határidő: február 12.)

— Ugró Editől.

$\frac{m}{a} \quad \frac{da}{ri}$

A betűk két községnevet rejtenek. Ha elől 2, hátul 3 betűt elhagyunk, egy harmadik helyseg nevet kapjuk.

A megfejtők között az kétet könyvet szerepelünk ki.

A múlt számban közölt talány helyes megfejtése:

Tóhát. Szegvár. Hátszeg.

Helyesen megfejtették 2945 en. Az egyik jutalmat nyerte: *Fátol Marika bpest,* a másikat *Goldberger Vilmos Szerencs.*

Helyes szerkesztő: *Keszthelyi Géza.*

